

ΤΗ ΙΣΤ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

† Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

* * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἵτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Γα ϕ

Η^{Γα} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ^ϕ

^ϕ ευ λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι

^Γ
^ϕ
ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η^{Γα} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ευ λο

γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

^Γ
^ϕ
ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἦχος Γα ϕ

Α^ϕ πο στο λε Α γι ε και Ευ α γγε λι στα Ματ θαι

^ϕ ε πρε σβευε τω ε λε η μο νι Θε ω ^ϕ ι να πται σμα

των α φε ε σιν ^ϕ πα ρα σχη ται ψυ χαι αις η η μων ^ϕ

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ ^{Γα} ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
[♀]
γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε
^{Γα} νε ^π εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι
^π
ος σου και Θε ος η μων ^u το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
^{Γα}
α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας
^{Νη} ^ι ^{Γα} ⁷ ^Γ
ως φι λαν θρω πο ο ος ^u

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ψάλλονται ἀπὸ τὴν Παρακλητικὴ
τὰ καθίσματα τῆς α', β' καὶ γ' στιχολογίας
τῆς τυχούσης ἡμέρας εἰς τὸν ἤχον τῆς τυχούσης ἑβδομάδος.

2024 ἤχος γ', τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἶτα τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄποδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

* * *

Οἱ Κανόνες·

Στίχοι τῶν Κανόνων:

Εἰς τὰ κατανυκτικὰ, σταυρώσιμα καὶ τὰ δεσποτικά τροπάρια:

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἰς τριαδικὰ τροπάρια:

Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Εἰς τοὺς κανόνας τῆς Θεοτόκου καὶ τὰ θεοτοκία:

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εἰς τὰ τῶν ἁσωμάτων (ἐκάστης Δευτέρας):

Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς τὰ τοῦ Προδρόμου (ἐκάστης Τρίτης):

Προφήτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

(τὸ αὐτὸ καὶ εἰς κανόνα προφήτου).

Εἰς τὰ ἀποστολικά (ἐκάστης Πέμπτης):

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς ἓνα ἀπόστολον:

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς τὰ μαρτυρικά, τὰ τῶν ἱεραρχῶν καὶ τῶν ἁγίων γενικῶς:

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς ἓνα μάρτυρα ἢ ἅγιον γενικῶς:

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς τὰ ὄσιακά:

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς γυναῖκας ἁγίας:

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς μίαν γυναῖκα ἁγίαν:

Ἅγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια τοῦ τελευταίου κανόνος ἐκάστης ᾠδῆς ἀπαραιτήτως λέγομεν Δόξα... Καὶ νῦν..., ἀλλ' εἰς τὸ προτελευταῖον τροπάριον τῆς ἡ' ᾠδῆς (μόνον ἐν τῷ ὄρθρῳ) ἀντὶ τοῦ Δόξα Πατρί... λέγομεν Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Οἱ Κανόνες·
εἰς τῆς Ὀκτωήχου,

2024 ἤχος γ', τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

καὶ τοῦ Ἀποστόλου ὁ παρῶν.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πλουσίως μετάδος μοι, τῆς ἐνοικουσίης σοι χάριτος, Ματθαῖε πανένδοξε, καὶ ὑπηρέτα Χριστοῦ, καὶ βοήσομαι, λαμπρῶς ἀνακηρύττων, καὶ μέλψω γηθόμενος, τὰ σὰ θαυμάσια.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τελείως κατέλιπες, τῶν ἐπιγείων τὴν σύγχυσιν, τοῦ Λόγου ὡς ἤκουσας, τοῦ σαρκωθέντος φωνῆς· καὶ τῆς χάριτος, ἐδείχθης οἰκονόμος, καὶ κῆρυξ θεόληπτος, θεομακάριστε.

Δόξα.

Αὐτόπτης γενόμενος, καὶ ὑπηρέτης διέπρεψας, τοῦ Λόγου Ἀπόστολε, τοῦ πρὸ αἰώνων Πατρός· καὶ διέδραμες, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, εὐαγγελιζόμενος, πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θανάτου καθαίρεσιν, καὶ τῆς φθορᾶς τὴν κατάλυσιν, ζωῆς τε φανέρωσιν, εὐηγγελίσω σοφέ· τῆς Παρθένου γάρ, ἐν μήτρᾳ ἐνοικήσας, ὁ ἀπεριόριστος, κόσμον ἀνέπλασεν.

τῆς Ὁκτωήχου. ᾠδὴ γ΄.

Καὶ τοῦ Ἀποστόλου. ᾠδὴ γ΄.
ᾠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς σοὺς Ἀποστόλους Θεοῦ Λόγε, φωστῆρας ἀνέδειξας ζωῆς, τὸν ζόφον ἀπελαύνοντας, τῆς ἀθεΐας Δέσποτα, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, τὸν κόσμον ὅλον φωτίζοντας.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ σῇ καθοπλίσας παντευχία, Ματθαῖον τὸν ἄριστον Σωτήρ, τυράννων δυνατώτερον, τοῦτον εἰργάσω Δέσποτα, καὶ καθαιρέτην ἔδειξας, εἰδώλων πλάνης φιλόανθρωπε.

Δόξα.

Γλώσσης τῆς πυρίνης σου ὁ φθόγγος, δαιμόνων ἐνέπρησε βωμούς, Ματθαίε τὸ θεότευκτον, τοῦ Παρακλήτου ὄργανον, δι' οὗ Χριστὸς κηρύττεται, Λόγος ὁ ἐνυπόστατος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σάλπιγξ θεολόγος φθεγγομένη, συντόνως ἐφώτισε λαούς, Ματθαίου τοῦ θεόφρονος, τὴν τῆς Τριάδος ἔλλαμψιν, τὴν ὑπὲρ νοῦν τε σάρκωσιν, τοῦ Λόγου ἐκ σοῦ Πανάχραντε.

Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος $\overset{\text{♯}}{\text{Δ}} \overset{\text{♯}}{\text{Δ}}$ Βου $\overset{\text{♯}}{\text{Σ}}$

T ους σου ους υ μνο λο γας Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συ γκρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
θει α δο ξη σα στε φα νων δο ξης α ξι ω σο ο ο
ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ πρῶτος τοῦ Χριστοῦ, Εὐαγγέλιον γράψας, καὶ πᾶσαν δαδουχῶν, τὴν ὑφήλιον κτίσιν, Ματθαῖος ὁ σοφώτατος, καὶ Χριστοῦ μύστης ἄριστος, νῦν τιμώμενος, ταῖς ἱεραῖς μελωδίαις, πᾶσιν ἄφρῃσιν, ἁμαρτιῶν ἐξαιτεῖται, τοῖς πόθῳ τιμῶσιν αὐτόν.

Δόξα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν χρυσὸν καταλείψας ὡς ἀληθῶς, τὸν Χριστὸν δὲ ποθήσας φιλευσεβῶς, Ματθαῖε Ἀπόστολε, τῶν περάτων ἐδείχθης φωστήρ· καὶ ἐκ Τελώνου ὤφθης, Ἀπόστολος ἔνδοξος, μαθητῆς γενόμενος, καὶ κῆρυξ τῆς πίστεως. Ὅθεν συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου, καὶ πιστῶς ἐορτάζομεν, μελωδοῦντες καὶ λέγοντες· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφρῃσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφρῃσι, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Ἰῳ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφρῃσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Ὁ Εἰρμός τῆς 5' ᾠδῆς.

Ἦχος ς' Βου ξ

Η λ θον εις τα βα θη της θα λα ασ της και κα
τε πο ντι σε ε με κα ται γις πολ λων α μαρ τη μα
των αλλ ως Θε ος εκ βυ θα α να γα α γε την
ζω ην μη πολυ ε λε ε ε ε ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ τελωνείου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας, δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσηρμόσθης, καὶ ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάριστος, πλοῦτον κομισάμενος, τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν· ὅθεν ἀνεκήρυξας, ἀληθείας τὸν λόγον, καὶ τῶν ῥαθύμων ἡγείρας ψυχάς, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ τοῦ ἐχθροῦ με τυραννὶς βιάζεται ἀπλήστως, καὶ τῆς ψυχῆς μου ὄλον τὸν σπóρον καθαρπάζει, Ματθαίε φίλε τοῦ Χριστοῦ· ἀλλ' αὐτὸς τὸν σπóρον τῶν εὐχῶν σου δεδωκώς, πρὸς σὴν δουλείαν κάρπωσον, καὶ δεῖξον ὑμνωδὸν σου σμικρότατον, καὶ ὑφηγητὴν με τῶν πολλῶν σου καὶ μεγάλων κατορθωμάτων, καὶ τῆς πρὸς Χριστὸν σου σχέσεως· πῶς πάντα παρευθὺς ἐγκαταλείψας, ἠκολούθησας θερμῶς τῷ κεκληκότι, πρῶτος γεγονὼς Εὐαγγελιστῆς ἐν τῷ κόσμῳ, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου. (†60)

Στίχ. «Σώζεις Ἰησοῦ καὶ τελῶνας· σοὶ χάρις».

Οὕτω βοᾷ Ματθαῖος ἐκ πυρὸς μέσου.

Ἀκάματον Ματθαῖον πῦρ δεκάτη κτάνεν ἕκτη.

Ὅς, ἐπὶ τὸ τελώνιον καθημένος, τοῦ Κυρίου ἀκούσας πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, Ἀκολούθει μοι, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀναστάς, ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ποιήσας αὐτῷ δοχὴν μεγάλην, καθὼς φησι τὸ Εὐαγγέλιον, τοῖς Ἀποστόλοις συναριθμεῖται. Οὗτος τὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δύναμιν δεξάμενος, καὶ σοφισθεὶς τὰ θεῖα, τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον συνεγράψατο καὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἀπέστειλε. Πάρθους τε καὶ Μήδους διδάξας καὶ Ἐκκλησίαν συστησάμενος καὶ πολλὰ ἐργασάμενος θαύματα, ὕστερον ὑπὸ τῶν ἀπίστων διὰ πυρὸς τελειοῦται.

Οὗτος, ὡς τὴν λαχοῦσαν ἕκαστος τῶν Μαθητῶν διατρέχων εὐηγγελίζετο γῆν, ἐπὶ τὸ ὄρος ὁ Ματθαῖος ἀνέδραμε καὶ ἐν αὐτῷ μονοχίτων διεκαρτέρει καὶ αἶθριος. Μετὰ δέ τινος χρόνου διάστημα, ὁ ἐκ χοδὸς διαρθρώσας τὸν ἄνθρωπον, ὡς παιδίον ἐν τῷ ὄρει τῷ Ματθαίῳ ὀπτάνεται· καὶ τούτῳ προτείνας τὴν δεξιάν, βακτηρίαν αὐτῷ ἐπιδίδωσιν, εἰρηκῶς· Δέξαι ταύτην καὶ τοῦ λόφου κατάβηθι, καὶ παραβαλὼν τῇ Μυρμίνῃ, πρὸς τὴν φλιάν τοῦ ἐκεῖσε ἁγιάσματος αὐτὴν καταφύτευσον. Καὶ τῇ δεξιᾷ τῇ ἐμῇ ῥιζωθεῖσα καὶ ἀνυψωθεῖσα, δένδρον πολύκαρπον γενήσεται, καὶ γλυκασμὸς ἀπ' ἄκρων αὐτοῦ καταβήσεται μέλιτος καὶ πηγὴ ἐκ τῆς ῥίζης αὐτοῦ ἀναδοθήσεται· ἐξ ἧς ἀπολουσάμενοι οἱ τῆς πόλεως ἄνδρες θηριόγνωμοι, καὶ τοῦ γλυκασμοῦ μεταλαβόντες, τὴν αἴσθησιν ἠδυνθήσονται, τὸ παρανομεῖν καταλιπόντες.

Τότε ὁ Ματθαῖος, τὸ δοθὲν εὐλαβῶς ἐκ χειρὸς Κυρίου δεξάμενος, τὴν λοφιὰν ἀφείξ, πρὸς τὸ προκείμενον ἤγετο. Ἡ τοῦ βασιλέως οὖν ὁμόζυγος

Φουλβάνα, τῷ Ἀποστόλῳ συναντήσασα σὺν τῷ υἱῷ καὶ τῇ νύμφῃ, πονηροῖς δαμαζομένοις πνεύμασι, φωναῖς τε τραχείαις καὶ συστροφαῖς τὸν Ἀπόστολον δονοῦντες προὔλεγον· Τίς σε καὶ τοῖς ἡμετέροις προσβαλεῖν κατηνάγκασεν; ἢ τίς σοι καὶ τὴν ῥάβδον εἰς ἡμέτερον δέδωκεν ὄλεθρον; Ὁ δέ, πραεῖα τῇ φωνῇ τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασιν ἐπιτιμήσας, τοὺς ἀτακτοῦντας ἰάσατο καὶ σωφρόνως ἐπακολουθεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἐπεσπάσατο. Τὴν τοῦ Ἀποστόλου δὲ παρουσίαν μαθῶν ὁ τότε Πλάτων Ἐπίσκοπος, ἐξίων σὺν τῷ Κλήρῳ προσυπάντα, καὶ ἄμφω ἐν τῇ πόλει γενόμενοι, ἐπ' ὄφει πάντων, ὡς ὁ ἐντειλάμενος ὑπέθετο, πρὸς γῆν ὑπερείσας τὴν βακτηρίαν, τὸν ὡς παιδίον ἐπιφανέντα ἠύλόγησε. Τότε ριζωθὲν τὸ ξηρόν, αὐτίκα κλάδους καὶ καρποὺς περκάζοντας ἔφερε, τοῦ μέλιτος τὴν ποιότητα ἀποστάζοντας, καὶ πρὸς τῇ ρίζῃ πηγὴν ἀπορρέουσαν, ὡς ἐκπλαγῆναι τοὺς παρατυχόντας ἐπὶ τῷ ξένῳ θεάματι. Ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ παράδοξον τὸ πλῆθος συνεδεδραμήκει, τῆς ἐκ τοῦ δένδρου μεταλαμβάνον ἠδύτητος, τὴν προτέραν ἐτοιμῶς ἀπέπτουον ἀγριότητα.

Ὡς δὲ καταφανὲς ἦν καὶ τῷ βασιλεῖ τὸ γεγόμενον, ὡς ἐκ τούτου πλέον καὶ τὸ τῆς συνεύνου ὑγιὲς ἐτεκμήρατο, καὶ πρὸς μικρὸν τὴν ψυχὴν ἀγαθύνας, ὑπὸ σκαιοῦ πάλιν ἀνεφλέγετο Δαίμονος, ποιῆσαι πυρὸς παρανάλωμα τὸν Ἀπόστολον, διὰ τὸ μηδὲ τὴν ὁμόζυγον διαιρεῖσθαι ὅλως τοῦ εὐεργέτου. Ἀλλὰ πάλιν ὁ Σωτὴρ νυκτὸς ὀπτάνεται τῷ Ἀποστόλῳ, εἰρηκῶς· Κἂν πονηρὰ κατὰ σοῦ τῷ βασιλεῖ μεμελέτηται, αὐτός, Ματθαῖε, μὴ δέδοιθι ἔχων με μετὰ σοῦ. Ταύτην οὖν τὴν ὀπτασίαν ὁ τοῦ Θεοῦ Μύστης τῷ Ἐπισκόπῳ κοινωσάμενος, εὐχαριστῶν διετέλει. Καὶ δὴ εἰς τὸ συλλαβεῖν αὐτὸν τέσσαρες ἀπεστάλησαν, κελεύσει τοῦ κρατοῦντος· καὶ ἀχλύι περιχυθέντες κατ' ὀφθαλμῶν, τὸ γεγονός τῷ ἀποστείλαντι ἀνακάμψαντες λέγουσι, τούτου τῆς φωνῆς, προσθέμενοι, ὁμιλοῦντος ἐπακροώμενοι, ἰδεῖν ἢ συλλαβεῖν αὐτὸν οὐ δυνάμεθα. Ἐπὶ τούτοις ὁ βασιλεὺς περιμανῆς γενόμενος, ἐτέρους δέκα προσαποστέλλει, οὕτως εἰπὼν· Εἰ καὶ κωλύσων ὑμᾶς τις παραγένηται, ξίφει τοῦτον διαχειρίσασθε. Ὡς οὖν ἐγγίξειν λοιπὸν ἔμελλον οἱ ἀποσταλέντες καὶ Ἰησοῦς ὁ Θεὸς παρῆν, ὡς παιδίον ὠραῖον τότε φανείς. Οὐδὲ τὴν βολὴν τοῦ φέγγους μὴ φέροντες ὄραν, τῶν ὄπλων ἀφ' ἑαυτῶν τὴν περιβολὴν ἐκτινάξαντες, στραφέντες ἀπήγγειλαν τῷ βασιλεῖ τὸ συμβάν. Τότε ὑπὸ τοῦ τῆς κακίας ἐφευρετοῦ ἀναβρασθεῖς ὁ κρατῶν, αὐτόχειρ τὸν Ἀπόστολον διαχειρίσασθαι παραγίνεται. Ὡς δὲ πλησίον ἐγένετο, περιῆει χειραγωγοῦ προσδεόμενος, καὶ ἐκλιπαρῶν τὸν Ἀπόστολον οὐκ ἐπαύσατο, Σύγγνωθί μοι, λέγων, τῇ ἀβουλίᾳ, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν σκοτόμαιναν ἀπέλασον. Δυσωπηθεῖς οὖν ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ τοῖς ὀφθαλμοῖς διατυπώσας, τρανῶς αὐτὸν ὄραν παρεσκεύασε. Καὶ τῆς χειρὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἀποστόλου λαβόμενος, ὡς δῆθεν αὐτὸν πρὸς τὰ βασίλεια εἴλκεν. Ἀλλὰ πονηρὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ θέμενος πρὸς τὸν Ἀπόστολον οὐ διέλαθε. Τούτου δὲ στηλιτεύσας τὰ ἐγκάρδια, πρὸς φόνον διήγειρε τὸν ἀσύνετον· καὶ παρευθὺς τοῖς στρατιώταις συλλαβέσθαι διακελεύεται τὸν Ἀπόστολον καὶ χεῖρας τούτου καὶ πόδας εἰς γῆν καταπεῖραι. Εἴθ' οὕτω, φορητὸν τούτῳ καταστεγᾶσαι, ἐκ δελφιναίου ὑγρανθέντα ἐλαίου, καὶ ἀσφάλτῳ καὶ πίσσῃ τὴν σορὸν ἄνωθεν ἐπιρῶραντίζεσθαι, πρὸς ἐπὶ τούτοις καὶ κληματίσι τὴν φλόγα ἐπερεθίσει. Καὶ θάπτον οἱ φονεῖς ἀρπάσαντες τὸν Ἀπόστολον, εἰς τὸν ἠτοιμασμένον ὡς ἱερεῖον βωμὸν ἤγαγον. Καὶ τῇ γῆ προσηλώσαντες, ἐπ' αὐτοῦ τὴν ὕλην ἀνάπτουσι. Τότε ἡ συρίζουσα δρόσον ἐδέξατο κάμινος, σῶμα τὸ ἱερὸν τὸ παράπαν μὴ φλέξασα. Τοῦτο τοὺς

ὄρωντας ἐξέπληξεν, ἀπίστους ὄντας καὶ τὸν τοῦ Ἀποστόλου ἀνευφήμουν Θεόν, ὡς ἐκ τῆς κραυγῆς καὶ τὸν Βασιλέα ταραχθῆναι καὶ τὸ θρυλλούμενον διαπυθάνεσθαι. Ὅς καὶ τὸ γεγονός ἀναμαθῶν, ἐναργέστερον ἔλεγε, Τοῦ ἀνδρὸς τὴν εὐσέβειαν ἀποδείξαι βούλομαι, εἶγε ἀληθὲς τὸ γινόμενον. Καὶ πολλὴν ἀνθρακιὰν ἐκ βαλανείων συλλέξας καὶ φρυγάνων καταδέσμους συναγαγών, καὶ τοὺς χρυσίνους αὐτοῦ θεοὺς ἄνωθεν τῆς καμίνου, τῆς τὸν Ἀπόστολον ἐχούσης, περιθείς, καὶ κύκλω τῆς καμίνου ἑτέρους ἀνδριάντας παραστήσας καὶ τῇ ξηρᾷ ὕλῃ τὴν ἀνθρακιὰν ἐπιρῶνας, εἰς βοήθειαν τούτους ἐπεκαλεῖτο. Τοῦ Ἀποστόλου δὲ κάτωθεν προσευχομένου, τέρας ἐξαίσιον δείκνυται. Τὸ γὰρ ἐπικυρτωθὲν πρὸς τοὺς ἔξωθεν ἀνδριάντας πῦρ, ὡς ξηρὰν ὕλην τούτους ἀποτεφρῶσαν, τὸν ἀλαζόνα φεύγοντα ἐδίωκεν. Ὁ δέ, ὑπονοστήσας πρὸς τὴν κάμινον, δεδοικῶς μὴ καταληφθῆ, καὶ τὸν Ἀπόστολον εὐρῶν προσευχόμενον, τοῦ πυρὸς ἐζήτει διαδράναι τὸν κίνδυνον. Καὶ ὅς, ἐν αὐτῇ τῇ καμίνῳ πάλιν προσευξάμενος καὶ τὴν φλόγα βροντοειδῶς ἐλκύσας πρὸς ἑαυτὸν καί, Εἰς χεῖράς σου Κύριε, προσειπών, τὴν ψυχὴν παρατίθημι, τὸν βασιλέα τοῦ κινδύνου ἐρρύσατο. Τότε κλίνην βασιλικὴν προσαχθῆναι κελεύει καὶ ἐν αὐτῇ τὸ ἐκ τοῦ πυρὸς ἄψαυστον ἀνακομισθὲν λείψανον ἀποτεθῆναι προστάττει, καὶ μεγιστάνων ὤμοις φερόμενον ἀπαγαγεῖν πρὸς τὰ βασιλεια.

Ἄλλ' ἐπέειπερ οὐκ ἄρτιον, ἀλλὰ χωλεύουσιν ἔτι τὴν πίστιν ἐκέκτητο, σιδηροῦν ὁ βασιλεὺς προστάσσει γενέσθαι γλωσσόκομον. Καὶ τούτου γενομένου, τὸ ἱερὸν ἐν αὐτῷ τοῦ Ἀποστόλου ἀσφαλισάμενος λείψανον, οὕτω πως πρὸς τὴν Σύγκλητον ἔφη· Ὁ ὑπὸ τούτου ἡμῖν Θεὸς ἀναγνωσθεῖς, εἰ ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, ὡς ἐκ πυρὸς τηρήσει πάλιν ἀμέτοχον, κραταιὸς τίς ἐστι καὶ τῶν στοιχείων ἀνώτερος· ὅθεν τοὺς θεοὺς ἡμεῖς, μὴ δυνηθέντας ἑαυτοὺς ἐκ τοῦ πυρὸς ρύσασθαι, καταλείψαντες, αὐτὸν σέβειν πάντες ἀδιστακτως ὀφείλομεν. Τοῦτο εἰπών, ποντωθῆναι τὴν σιδηρὰν λάρνακα προστάσσει. Ὡς δὲ πέρας εἶχε τὸ πραττόμενον, νυκτὸς ὁ Εὐαγγελιστῆς τῷ Ἐπισκόπῳ ὀπτάνεται, πρὸς ἀνατολήν, λέγων, τοῦ παλατίου γενόμενος, θεία δύναμις τὸ ἐμὸν λείψανον σὺν τῷ γλωσσοκόμῳ εὐρήσεις φερόμενον. Τότε σὺν τοῖς λογάσιν ὁ θυηπόλος τὸν δηλωθέντα αὐτῷ τόπον καταλαβών, τὴν σορὸν, ὡς ἐν ἀκατίῳ φερομένην, ἐωρακῶς, ἐπινικίους φωναῖς τὸν ἐκ πυρὸς καὶ ὕδατος ρύομενον ἀπευφήμησε Κύριον. Τοῖνον καὶ ὁ βασιλεὺς τὴν ἀπιστίαν ὅλην ἀπορρίψας, συγγνώμην ἤτει καὶ τὴν δι' ὕδατος κάθαρσιν. Τοῦτο δὲ τὸ διάπυρον ὁ Ἱερεὺς θεασάμενος, τὰ συνήθη πρότερον ἐπειπών, καὶ τοὺς κατὰ τοῦ ὀλετῆρος ὀρκισμούς, ἐπιβῆναι προστάσσει τοῦ ὕδατος. Ἐν τούτῳ τῆς κορυφῆς ἀψάμενος, ἄνωθεν ἐπιφερομένης ἀκούει φωνῆς· Μὴ Φουλβιανόν, ἀλλὰ Ματθαῖον τοῦτον ὀνόμασον. Τότε ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ τοῦ Ἀποστόλου ἀναγεννηθεῖς ὄνομα, μετὰ τὴν ἑπταήμερον κάθαρσιν, τὰ ὑπ' αὐτὸν πάντα ἀπὸ ψυχῆς συνέτριψεν εἶδωλα, καὶ τῆς σοροῦ καλῶς ἐπιμελησάμενος, τοὺς ὑπ' αὐτὸν πάντας ἔπεισε τῷ φωτισμῷ προσελθεῖν. Αὐτὸν δὲ τὸν βασιλέα, Πρεσβύτερον χειροτονηθῆναι, καθ' ὕπαρ ὁ Ἀπόστολος τῷ Ἐπισκόπῳ φανείς ἐπέσκηψε καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Διάκονον· καὶ μετὰ τριῶν ἐνιαυτῶν περαιώσιν, ἔσται σοι πρὸς Χριστὸν ἡ ἀνάλυσις, καὶ σοῦ διάδοχος ἔσται Ματθαῖος ὁ βασιλεὺς, ὁ ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὀνόματι ἀναγεννηθείς· καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου, ὁ Πλάτων πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε καὶ τῷ βασιλεῖ τὸν θρόνον ὡς Ἱερεῖ καταλέλοιπε καὶ πάλιν αὐτὸς τῷ υἱῷ, κατὰ τὴν τοῦ Ἀποστόλου διάταξιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Φουλβιανοῦ, πρίγκιπος

Αιθιοπίας, ὕπ' αὐτοῦ τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου βαπτισθέντος καὶ Ματθαίου ἐπονομασθέντος. (α' αἰ.)

Στίχ. Φουλβιανὸς τῶν Αἰθιόπων πρίγκηψ,
Σκῆπτρον ἐπόθησε τῆς ἄνω Βασιλείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Ἰφιγενείας, ἐν Τοκάτῃ τοῦ Πόντου. (†68)

Στίχ. Σαρκὸς νεκρωθεῖσα Ἰφιγένεια πᾶν μέλος
Θανοῦσα συνοικεῖς τοῖς ἀσάρκοις Ἀγγέλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Φιδεντίου (Fidentius Armenus), ἐπισκόπου Παδούης (Padua) ἐν Ἰταλίᾳ. (†168)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Εὐχερίου, ἐπισκόπου Λουγδούνου (Lyon) ἐν Γαλλίᾳ. (†449)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη ὧν ἁγίων μαρτύρων Ῥουφίνου, Μάρκου, Βαλερίου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, ἐν βορειῷ Ἀφρικῇ ἀθλησάντων. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἐπισκόπου τῆς φερωνύμου ἐκκλησίας (Llanafan) ἐν Πόβῃ (Powys) τῆς Οὐαλίας. (ς' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀφρικοῦ (Africus), ἐπισκόπου Κομμίνγης (Comminges) ἐν Γαλλίᾳ, τιμωμένου ὡς ὑπερμάχου τῆς Ὁρθοδοξίας. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Γοβραΐνου (Gobrain), ἐπισκόπου γενομένου Βάννης (Vannes) ἐν Βρεττάνῃ, καὶ ἐν τέλει ἐρημίτου. (†725)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Αὐδομάρου (Otmar, Audomar), κτίτορος καὶ ἡγουμένου τῆς μονῆς Ἁγίου Γάλλου ἐν Ἑλβετίᾳ. (†759)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λουβουΐνου (Lubuinus), ἀγγλοσάξονος ἱεραποστόλου ἐν Φρισίᾳ (Friesland) τῆς Ὀλλανδίας. (†773)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀελφρίκου (Ælfric), λθ' (39ου) ἀρχιεπισκόπου Καντερβουρίας (Canterbury) ἐν Ἀγγλίᾳ. (†1005)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σεργίου, ἱεραποστόλου τῆς Μαλοπινέγκα ἐν Βολογντᾶ. (†1585)

Στίχ. Σέργιος ἱερεὺς Σαβαώθ Κυρίου,
Θαυματουργὸς ἐστὶ δι' ἀρετὴν βίου.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὁ Εἰρμός τῆς ἠ΄ ὠδῆς.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αἰ δας εὐ α γεις ἐν τη κα μι ι
νω ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το
το τε με ἐν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
ψα αλ λς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
ω ω να α α ας

***

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὨΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον και
η γαλ λι α σε το πνευ μα μς ε πι τω Θε
ω ω τω ω σω τη ρι μς

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και ἐν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 **Χ** **Ο** τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δε λησ αυ τδ ι δε γαρ α πο τδ νυν μα
κα ρι υ σι με πασαι αι γε νε αι

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 **Χ** **Ο** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τδ και
το ε λε ος αυ τδ εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βδ με νοις αυ τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 ^{B8} ^χ **Ε** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς

⁶ ⁷ ^χ δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι

⁶ ⁷ ^χ α καρ δι ας αυ των

^{B8} **Τ** ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ⁶ ⁷ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 ^{B8} ^χ **Κ** α θει λε δυ να στας α πο θρονων ⁷ ^ζ και υ υ

⁶ ⁷ ^Δ ^ζ ψω σε τα πει νς ⁶ ⁷ ^χ πει νων τας ε νε πλη σεν α γα

⁶ ⁷ ^ζ ^χ θω ων και πλς εν τας ε ξα πε στει λε κε νς

⁶ ⁷ ^χ **ς**

^M ^{B8} **Τ** ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^M ^Δ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^M ^{B8} την α δι α

φθορως Θεον Λογον τεκου ουσαν την οντως

Θεο τον σεε μεγαλυνομεν

6 Αν τε λαβε το Ισραηλ παιδος αυτη

μνησθη ναιε λεξ καθως ελαλησε προς

της πατερας ημων τω Αβρααμ και τω σπερ

ματι αυτηε ως αιωνος

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο

ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδια

φθορως Θεον Λογον τεκου ουσαν την οντως

Θεο τον σεε μεγαλυνομεν

ὠδὴ θ'

Α πασγηγενης σκιρτατω πνευματι λα

μπααδχαμενος πανηγυριζετωωδεα

υλων νοων φυσις γεραι ρσα ταιερα

θαυμασια της Θεομηητοορος και

βοαααατω χαιροις πααμμακαριζε

Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε

και τὸ Ἄξιον ἐστίν:

Ἦχος Βου

Αξι ον εστιν ως αληθως με γα λυ νειν
σε την Θε ο το κον την α ει μα κα ρι στον και
πα να μω μη η τον και Μη τε ρα τθ Θε υ ημων ην
τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν
α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το
κον σε ε με γα λυ νο μεν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

***

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τοῦ Ἀποστόλου.

Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγόν, ἀπορρίψας ἐμφρόνως, Χριστῷ κατηκολούθησας, ὧ Ματθαῖε θεόφρον· τοῖς ἴχνεσι δὲ τοῖς αὐτοῦ, θαυμαστῶς ἐπόμενος, ἐν μετοχῇ ἐγεγόνεις, τῆς αὐτοῦ βασιλείας, καὶ τῆς δόξης κοινωνός, καὶ μύστης τῶν ἀπορρήτων.

Θεοτοκίον.

Τὰς παναγίας χεῖράς σου, Θεοτόκε Παρθένε, αἷς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, ἔπαρον εἰς πρεσβείαν, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, ὅπως ῥύσῃται ἡμᾶς, πάσης πείρας δαιμόνων, καὶ τοῦ τυχεῖν Πανάμωμε, τῶν μελλόντων ἐκείνων, ἀγαθῶν ἀξιόση.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Πα ϕ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι προ ε
ε πει υ μνος τω Θε ε ε ω ω
Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε
α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ
του σοι προ ε ε πει υ μνος τω Θε ε ε ω ω

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'.

ᾠχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἐλαμψας Ἀπόστολε, φωτειδῆς ὥσπερ ἥλιος, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, καὶ πᾶσαν κατηύγασας, οἰκουμένην μάκαρ, τῇ θεογνωσίᾳ, καὶ ἀπεδίωξας ἀγλύν, πολυθεΐας Ματθαῖε πάνσοφε· διό σου τὴν ὑπέρφωτον καὶ ἀξιόγαστον σήμερον, ἐκτελοῦμεν πανήγυριν, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἐλαμψας Ἀπόστολε ...

Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

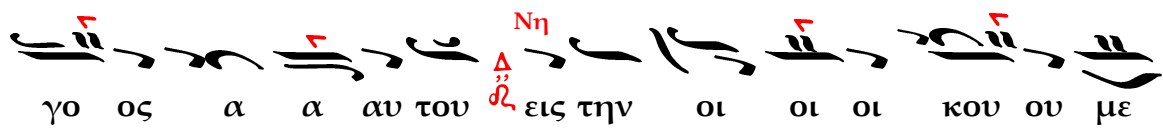

Ἐν ὕψει καθήμενος, θεογνωσίας Ἀπόστολε, ὑπεδέξω τοῦ Πνεύματος, τὴν αἴγλην φανείσαν σοι, τοῦ πυρὸς ἐν εἶδει, καὶ γλώσση πυρίνη, πᾶσαν κατέφλεξας σαφῶς, τῆς ἀσεβείας ὕλην πολύθεον· διό σε ὡς Ἀπόστολον, καὶ θεηγόρον γεραίρομεν, τὴν ἀγίαν σου σήμερον, ἐκτελοῦντες πανήγυριν.

Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἐβρόντησας πάνσοφε, τῇ οἰκουμένη διδάγματα, ἱερὰ καὶ σωτήρια, καὶ πᾶσαν ἐκάθηρας, εἰδωλομανίας, τὴν κτίσιν Ματθαῖε, καὶ κατεφώτισας λαούς, Εὐαγγελίου ταῖς ἐπιλάμψεσιν· εἰδώλων τὰ τεμένη δέ, καταστρεψάμενος χάριτι, Ἐκκλησίας εἰς αἶνεσιν, τοῦ Θεοῦ ὠκοδόμησας.

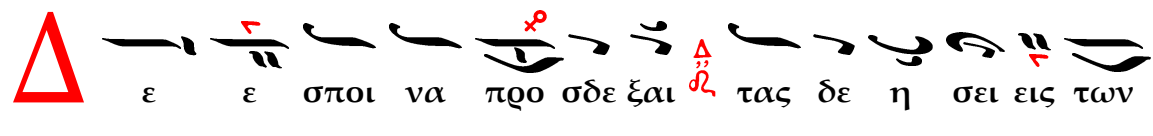
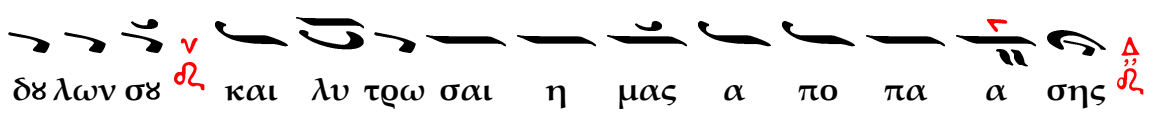

Ἦχος πᾶζ Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Κ ρο τη σω ω μεν εν α σμα α σι ση η με ρον
πι ι στοι ε πι τη μνη μη του σε πτου Α πο ο ο
στο ο ο λου και Ευ α γ γε ε λι στου Μα α ατ θαι
αι αι αι ου ου το ος γαρ ρι ψα ας τον ζυ υ γον και τον
χρυ σο ον του τε ε λω ω νι ι ι ι ου η κο
λου θη η σε Χρι ι στω και κη ρυ ξ του Ευ α γ γε ε λι
ι ι ου θει ει ος ε χρη μα α α α τι ι ι ι σεν ο

 θεν εξ η η ηλθεν προ ο φη τι ι κως ο φθο ο ογ

 γο ος α α αυ του εις την οι οι οι κου ου με

 ε ε νην και πρε σβεν ε ευ ει σω θη η ναι τας ψυ χα α

 α ας η η η η μων

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Ἦχος πλ' Νη ς

 ε ε σποι να προ σδε ξαι τας δε η σει εις των

 δα λων σα και λυ τρωσαι η μας α πο πα α σης

 α να αγκησ και θλι ι ψε ε ως

* * *

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

 ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ

 ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν

 θρωποις εν δο κι α

 μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ξαν

Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι αστου κο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ω ντου Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην

Καθ ε κα αστην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

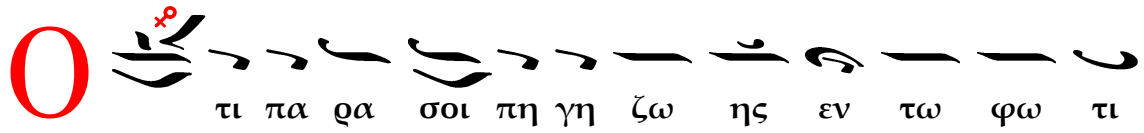
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

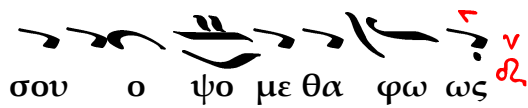
Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

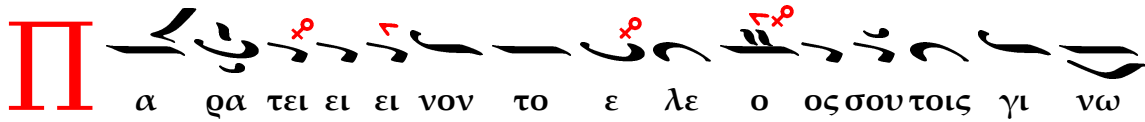
Ε υ λο γη το σος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με
τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

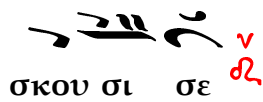
Κ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε
η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον
σοι

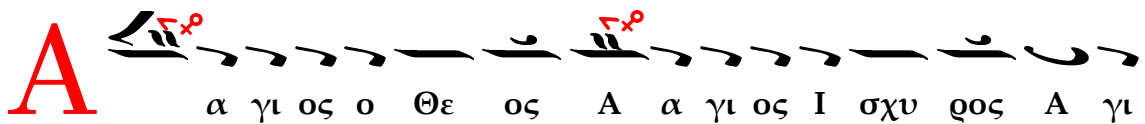
Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε
ο ος μου

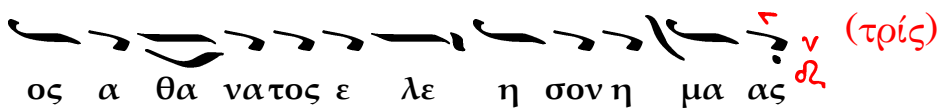
Ο
τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

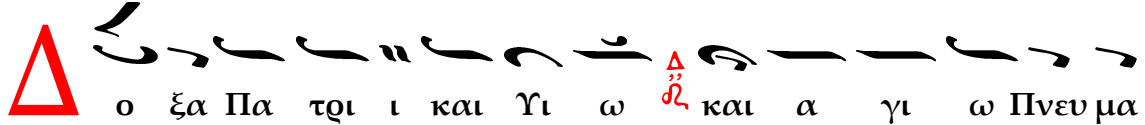

σου ο ψο με θα φω ως ^v_{δλ}

Π
α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε ^v_{δλ}

Α
α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας ^v_{δλ} (τρεις)

Δ
ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ_{δλ} και α γι ω Πνευ μα

τι ^v_{δλ}

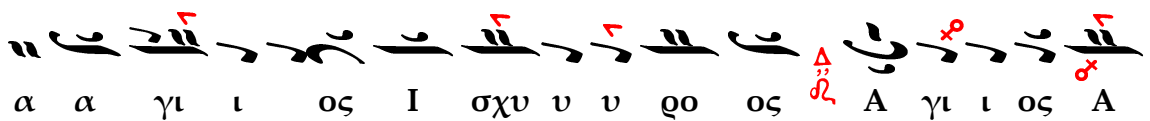
Κ
αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μη ην ^v_{δλ}

Α
γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας ^v_{δλ}

Ἀσματικὸν. ^γ_χ

Α
α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ_{δλ} Α

α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ_{δλ} Α γι ι ος Α ^x

α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε ^x

ε η σο ο ο ο ο ο ν η η μα α α α α α

ας ^νδλ

Τὸ ἀπολυτίκιον

Ἦχος Γα ϕ

A πο στο λε Α γι ε και Ευ α γγε λι στα Ματ θαι
 ε πρε σβευ ε τω ε λε η μο νι Θε ω ι να πται σμα
 των α φε ε σιν πα ρα σχη ται ψυ χαι σ η μω ω ω ν

*****

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^βγλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^βγλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^νδλ

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ
ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωτῷ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψα' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ψα' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ήβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ήβ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ήβ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τας αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α
 θα να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 πα ρ θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πῶ σ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τῶ
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τῶ Πα τρι
 και τῶ Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος γ'. Ψαλμὸς πη' (88).

Ἦχος Γα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.

Στίχ. β'. Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ; καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ;

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάντα τοὺς περικύκλω αὐτοῦ.

Α πο στο λε Α γι ε και Ευ α γγε λι στα Ματ θαι

ε ^υπρεσβευε τω ε λε η μο νι Θε ω ^πι να πται σμα

των α φε ε σιν ^υπα ρα σχη ταις ψυ χαι αις η η μων ^ρ

με τέλος: ^υπα ρα σχη ταις ψυ χαις η μω ω ω ν ^ρ
* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ.

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

Θε ου ο εν Α γι ι οι οις θαυ μα στο ο ο ο

ος

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α
* * *

Ἦχος Γα ρ

Α πο στο λε Α γι ε και Ευ α γγε λι στα Ματ θαι

ε ^υπρεσβευε τω ε λε η μο νι Θε ω ^πι να πται σμα

των α φε ε σιν ^υπα ρα σχη ταις ψυ χαις η μω ω ω ν ^ρ

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

(ἀπὸ ἡ' ἕως κέ' πλὴν τῆς κ' Νοεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι-θ

Ο κα θα ρω τα α τος να ος τς Σω τη ρος η
πο λυ τι μη η τος πα στας και Παρ θε νος το ι ε
ρον θη σαυ ρι σμα της δο ξης τς Θε ου ση με ρον
ει σα γε ε ται εν τω οι κω Κυ ρι ου την χα ριν
συν ει σα γς ς σα την εν πνευ μα τι θει ω ην
α νυ μνσ σιν Α γγε λοι Θε ς αυ τη υ παρ χει σκη
νη ε πς ρα νι ο ο ος

***

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ᾠχος Δι-θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος A α γι ι
 ος I σχυ υ ρος A γι ος A θα α να α τος
 ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνε ευ μα
 τι

K αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
 ω νων α α μην

A γι ος A θα α να α τος ε ε λε η
 σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο
 ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ρα α α λια α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα α α

α α α α α α α α ας

***

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον καὶ Ἀλληλοῦια Ἀποστολικά.

Πρὸς Ῥωμαίους (ἰ' 11-21, ια' 1-2).

(Ζῆτει τῇ Τρίτῃ τῆς δ' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα

τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Εἰς παᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθογγος αὐ-
των και εἰς τὰ περᾶτα τῆς οἰκῆς μενεῖς τὰ ρη-
ματα αὐτῶν

Χ Οἱ οὐρανοὶ διηγῶνται δόξαν Θεοῦ ποι-
ησιν δὲ χειρῶν αὐτῶν ἀναγγέλει τὸ ὄσπερ
ῶμα

Εἰς παᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθογγος αὐ-
των και εἰς τὰ περᾶτα τῆς οἰκῆς μενεῖς τὰ ρη-
ματα αὐτῶν

Χ Οὐκ εἰσὶ λαλῆσαι σου δὲ λόγοι ὧν οὐ χι-
ακῶνται αἰαφῶναι αὐτῶν

Εἰς παᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθογγος αὐ-
των και εἰς τὰ περᾶτα τῆς οἰκῆς μενεῖς τὰ ρη-

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

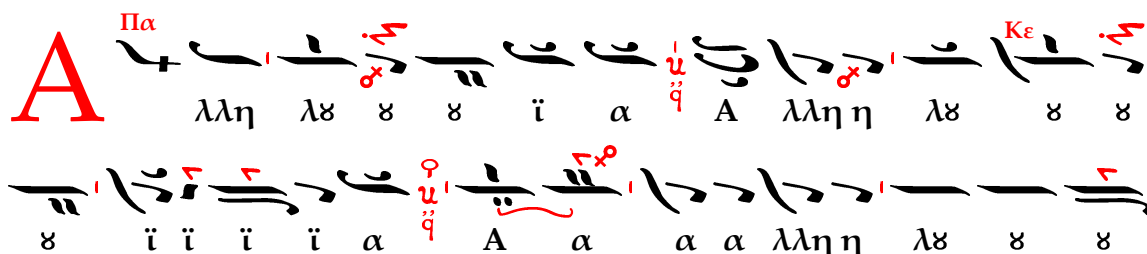
(ι' 11-21, ια' 1-2)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, λέγει ἡ γραφή: «Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπὶ τῷ Θεῷ οὐ καταισχυνηθήσεται». Οὐ γάρ ἐστι διαστολή Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλλήνος· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν· «Πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται». Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; Πῶς δὲ πιστεύσουσιν οὐδ' οὐκ ἤκουσαν; Πῶς δὲ ἀκούσουσι χωρὶς κηρύσσοντος; Πῶς δὲ κηρύξουσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσι; Καθὼς γέγραπται· «Ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθὰ!». Ἄλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ· Ἡσαΐας γὰρ λέγει· «Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;». Ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἢ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος Θεοῦ. Ἀλλὰ λέγω, μὴ οὐκ ἤκουσαν; Μενοῦνγε «εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν». Ἀλλὰ λέγω, μὴ οὐκ ἔγνω Ἰσραὴλ; Πρῶτος Μωϋσῆς λέγει· «Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργισθῆναι ὑμᾶς». Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ καὶ λέγει· «Εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανῆς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι». Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· «Ὅλην τὴν ἡμέρα ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα». Λέγω οὖν, μὴ ἀπόσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; Μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμί, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν. Οὐκ ἀπόσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. Ψαλμὸς πη' (88).

Ἦχος ᾠδῆς Κε δ

Ⲅ Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ

Ⲭ **Ε** ξο μο λο γη σον ται οι ου ρα νοι τα θαν

μα σι α σου Κυ ρι ε και την α λη θει α

αν σθ εν εκ κλη σι ι ι α α Α α α γι

ι ι ι ων

Α ^{Πα} λλη λⲄ Ⲅ ⲓ ⲁ ^{Κε} Α λλη η λⲄ Ⲅ

Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ Α α α α λλη η λⲄ Ⲅ Ⲅ

Ⲅ Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ

Ⲭ **Ο** Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν βⲄ λη

α γι ων με γας και φο βε ρος ε στιν ε πι

παν τας τς πε ρι κυ υ υ κλω ω α α αυ τς

Α ^{Πα} λλη λⲄ Ⲅ ⲓ ⲁ ^{Κε} Α λλη η λⲄ Ⲅ

Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ Α α α α λλη η λⲄ Ⲅ Ⲅ

Ⲅ Ⲅ Ⲅ ⲓ ⲓ α α α α α α

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου

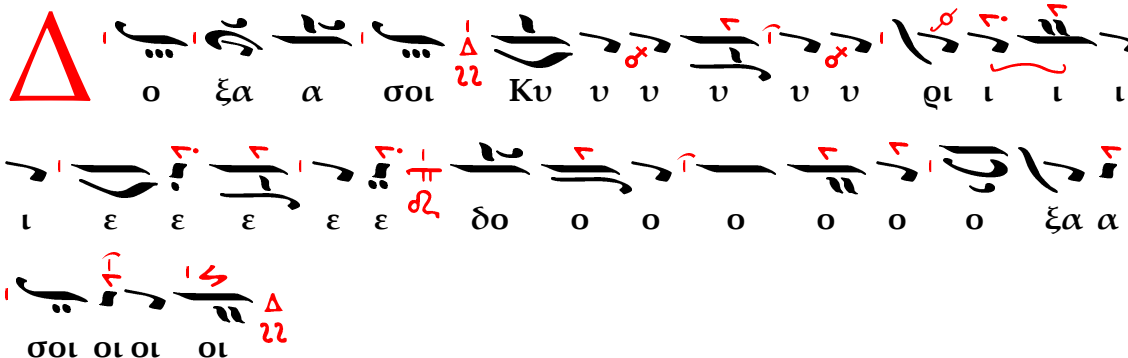
(θ' 9-13).

(Ζῆτει Σαββάτω τῆς ἐ' ἑβδομάδος Ματθαίου).

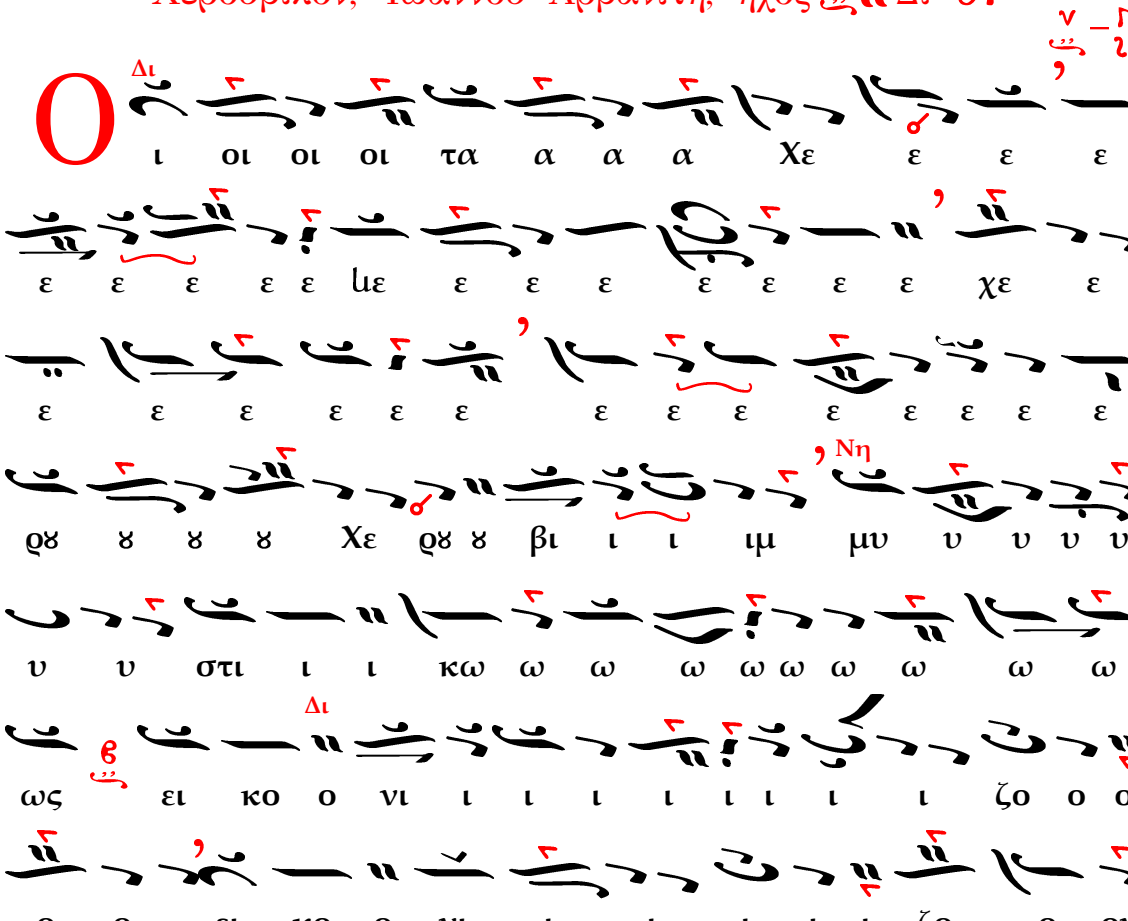
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον

ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθεὶ μοι. Καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ· Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· Πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστὶν «ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν». Οὐ γὰρ ἤλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

Ἦχος ἰὺ Δι σ

 ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι θ

 ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρα ρ ρ ρ Χε ρα ρ βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ
 υ υ σπι ι ι κω ω ω ω ω ω ω
 ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν

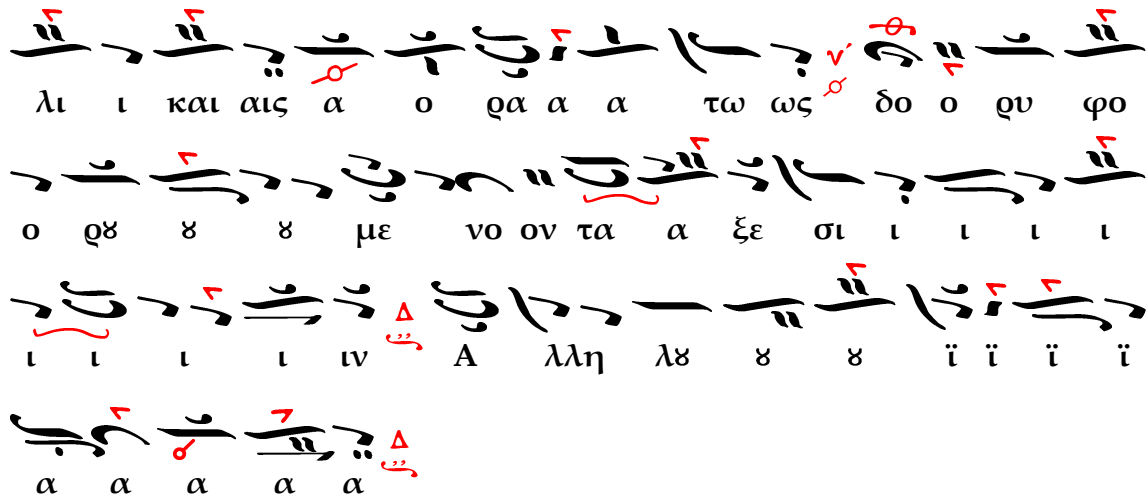
Ω ς τον βασι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

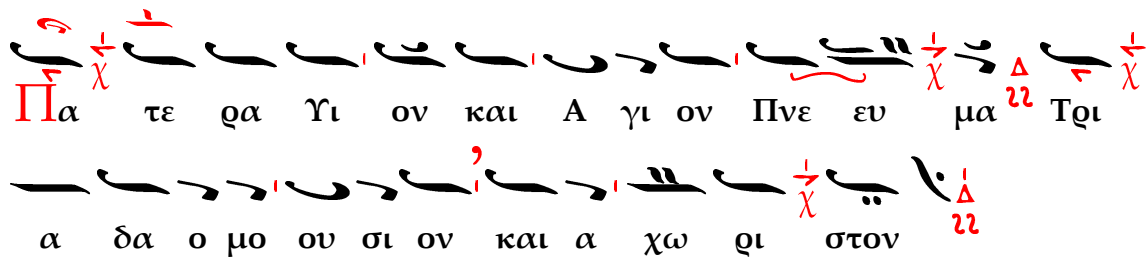
Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ̣ Δι̣

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

***

Ελεονειρηνηςθυσιαναινεσε

ως

ΚαιμετατουΠνευματοοσου

ΕχομενπροστονΚυριον

Αξιονκαιδιιιικαιον

ΑγιοςΑγιοςΑγιοςΚυριοςΣαβ

βαωθπληρηςοουρανοςκαιηγητηςδοξης

σουωσαναεντοιςυψιιστοιςευλογη

μενοςοερχομενοςενονοματιΚυ

ριουουουωσαναεντοιςυψιι

ιιιιστοις

Αμηηην

Αμηηηην

ΣευμνουουμενΣεευλογουουμεεε

ενΣοιευχαριστουμενΚυριεκαιδεομε

θαασουουουουοθεοοοοοοο

ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν δο ο

ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των

Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε

ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ω ως

Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο

με ε ε ε εν

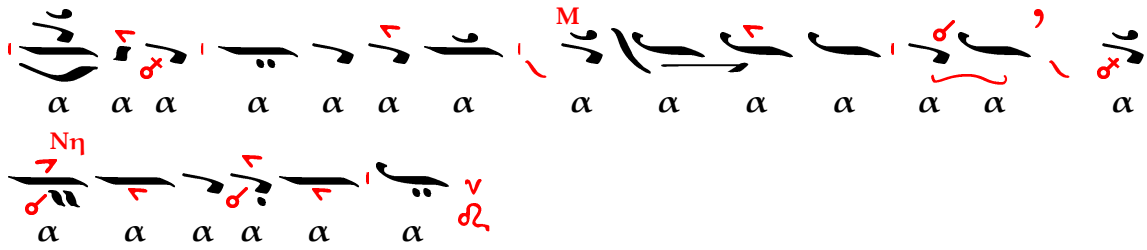

Τῆ Πέμπτη. Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος πλ' Νη

Ε^{Νη} ις πα α α α α α α α α α α
α α α α α σα α α α α α α α α
Μ α α α α α α α αν τη η η η η η η
η η η πα σα αν την γη η η η η η η ην **Ε**
ξη η η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η η η
Γα ε ξη η ηλ θε ε λε ε ε ε εν ο φθο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ογ γο ο ο ο ο ο ο ο
Νη ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α α α
α α α α α α α ο ο φθο ο ο ογ γο
ο ο ο ο ο ος α α α α α α αυ τω ω ω ω
Δι ω ω ων και εις τα πε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Πα ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ρα α α α εις τα πε ε ρα τα α α α α
 α α της οι οι οι οι κου ου ου ου της οι οι
 κου ου ου με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε της οι οι οι κου ου με ε ε ε ε ε νη
 ης τα α α ρη η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η τα
 ρη η η η η η η η μα α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α χα α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α τα ρη η μα τα α α α α α α α α α
 α α α αυ τω ω ω ω ω ω ω ω A λιε ε ε
 ρα λιε ρα λιε λιε ρα ρα λιε ε τα λιε ε ε ρα
 λιε ρα λιε λιε ρα ρα λιε ε ε λιε ρα ρα λιε ε λιε
 ρα α ρα α λιε Αλ λη λου ου ου ι ι ι

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νσ σ σ εν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σσ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σσ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σσ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σσ

 Α λλη λᾰ ἰ α Α λλη λᾰ ἰ α Α λλη

 λᾰ ἰ α α α

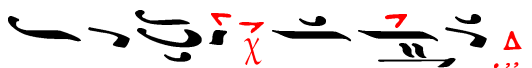
Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

 νον α πο τᾰ νυν και ε ως τᾰ αι ω ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τᾰ νυν και ε ως

 τᾰ αι ω ω νο ο ος